

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΥΤΗΣ

Τὰ νέφη 'στράφτουں 'ς τὸ βουνό,
βροντοῦν καὶ μπουμπουνίζουں,
ἐσκέπασαν τὸν οὐρανό,
τὸ κύμα φοβερίζουں.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ
καὶ τὸ πανί του 'σιάζει,
« Ἐγώμ' ἑλληνικὸ παιδί,
τὸ νέφος δὲν με σκιάζει ».

Ἀγέρας πέφτει 'ς τὰ πανιά,
τὰ σγίζει καὶ τ' ἀρπάζει,
καὶ σβύντζινίζει 'ς τὰ σχοινιά
καὶ τὸ κατάρτι σπάζει.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ
παρῶν ὅπου προστάζουں:
« Ἐγώμ' ἑλληνικὸ παιδί
ἀνέμοι δὲν με σκιάζουں ».

Ἡ θάλασσα λυσσομανᾷ
καὶ κυματεῖ κι' ἀφρίζει,
τὸ πλοῖόν του καταπονᾷ,
τὸ σπᾷ καὶ τὸ σκορπίζει.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ,
καὶ μιὰ σανιδ' ἀρπάζει:
« Ἐγώμ' ἑλληνικὸ παιδί,
φουρτούνα δὲν με σκιάζει ».

Τὸ ἓνα κύμα τὸν πετᾷ
καὶ τᾶλλο τότε χάφτει,
κι' ἡ μαύρη θάλασσα ζητᾷ
νὰ καταπιῇ τὸ ναύτη.

Μ' αὐτὸς ἀκόμη τραγουδεῖ
καὶ κολυμβᾷ καὶ πάει:
« Ἐγώμ' ἑλληνικὸ παιδί
κι' ὁ Πλάστης με φυλάει ».

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διέρχεται διὰ χωρίου τινός ὁ Κ*, καὶ ἀπαν-
τῶν ἄεργόν τινα ἐρωτᾷ αὐτὸν τί ὥρα εἶνε.

— Τώρα ὅτι ἔβγαλαν τὰ βόδια 'ς τὸ λει-
βάδι, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος ἐμπαικτικῶς.

— Καὶ σὺ γιατί κάθεται ἀκόμη ἐδῶ; ἀντα-
παντᾷ ὁ Κ*.

*
**

Εἰς τὸν κ. Π*, κατάχρεων ὄντα, ἐξέφραξε τὴν
ἀπορίαν του ὁ φίλος του Ν* πῶς ἤμποροῦσε νὰ ζῆ
ἡμέριμος ἔχων τόσα χρέη.

— Τί νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ Π*,
ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ὅταν πρώτην φοράν ἐχρεώ-
θηκα 500 φράγκα, δὲν εἴμποροῦσα νὰ κοιμηθῶ
ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν. Τώρα ὅμως ἄλλαξαν τὰ
πράγματα· τώρα πῶς χρεωστῶ ἴσως καμμιά
τριανταρὰ χιλιάδες, παραπονοῦνται οἱ πιστω-
ταὶ μου πῶς αὐτοὶ δὲν εἴμποροῦν νὰ κοιμηθῶν
ἀπὸ τὴν ἔννοιαν!

*
**

— Χθὲς ἠγόρασα, φίλε μου, ἔλεγε κύριός τις
γέρων πρὸς ἔπερον ἐπίσης γέροντα, ἓνα παιγνίδι
εἶνε ἓνα ὄργανον, καὶ ἅμα τὸ κουρδίσης παίξει
τρεῖς ἡμέραις.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, ἀπήντησεν ὁ δεύ-
τερος, ἐγὼ ἅμα κουρδίσω τὴ γρηά μου φωνάζει
τρεῖς ἑβδομάδες.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Πολλάκις τοῦ οἴνου ἡ ποιότης ἐξαρτᾶται ἐκ
τοῦ περιέχοντος αὐτὸν βυτίου, καὶ τοῦ χρήμα-
τος ἡ ἀξία ἐκ τῶν ἠθῶν τοῦ κεκτημένου αὐτό.

Ἀλλόκοτος καὶ σκληρὰ δέσποινα ἡ φιλαργυρία,
ἀναγκάζει μὲν τοὺς δούλους αὐτῆς νὰ ζητῶσι
τὸν πλοῦτον, ἀλλ' ἀπαγορεύει αὐτοῖς τὴν χρῆ-
σιν αὐτοῦ· διεγείρει ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δὲν ἐπι-
τρέπει τὴν πλήρωσιν αὐτῶν.

Ἀμφίβολον εἶνε ἐὰν δύναται νὰ ὑπάρξῃ διὰ
τὸν ἄνθρωπον μείζον δυστύχημα ἢ ἡ ἄκοπος ἐκ-
πλήρωσις ἀπασῶν τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἔλλειψις
παντὸς πόθου, πάσης ἐλπίδος, παντὸς ἀντικει-
μένου ἐνεργείας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ γάμοι ἐν Σινικῇ. — Ἐν τῷ τελευταίῳ
τεύχει τῆς « Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο κόσμων » ὁ
στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις κινεζι-
κῆς πρεσβείας συνταγματάρχης Τσέιγκ-Κι-Τόγκ
δημοσιεῖε περίεργον ἄρθρον « περὶ τῆς οἰκογε-
νείας, τῆς θρησκείας, τῆς φιλοσοφίας, τοῦ γάμου,
τοῦ διαζυγίου καὶ τῆς γυναικὸς ἐν Σινικῇ ». Περὶ
τοῦ γάμου διηγεῖται ὁ λόγιος Κινέζος τὰ ἐπό-
μενα· « Ἡ ἀγαμία θεωρεῖται ἐν Σινικῇ ὡς τι ἐπο-
νείδιστον, ὅπερ μόνον ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις δύ-
νανται νὰ δικαιολογήσωσι. Οὐχὶ σπανίως νέοι
δεκαεξαετείς νυμφεύονται νεάνιδας δεκατετραε-
τείς, γυναῖκες δὲ μόλις συμπληρώσασαι τὸ τρια-
κοστὸν ἔτος ἔχουσιν ἐγγόνους. Τὸ ἔθιμον τοῦτο
δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς κλιματικὰς περιστάσεις·
εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ
τῆς πρὸς τοὺς προπάτορας λατρείας, ἀπαντᾷ δ'
ἐξ ἴσου καὶ ὑπὸ τὸν καύσωνα τῶν τροπικῶν καὶ
ὑπὸ τοὺς πάγους τῆς Σιθρίας. Ὁ γάμος τοῦ
τέκνου εἶνε ἡ κυρία μέριμνα τῶν γονέων ἐτι πρὸ
τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Συμφωνηθεῖσιν τῆς ἐκλο-
γῆς, οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ ἀπευθύνουσιν ἐπι-
σήμως τὴν αἴτησιν, ἣν παρακολουθεῖ ἡ τελετὴ
τῶν ἀβραβῶνων. Τὰ συμβόλαια διαμεμβούσιν οἱ
οἰκογενειάρχαι, ἐπέχοντες παρ' ἡμῖν τόπον συμ-
βολαιογράφων. Εἶτα ὁ μνηστὴρ ἀποστέλλει τῇ

μνηστήρ δύο περιδέραια χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, ἀναλόγως τῆς περιουσίας. Μετὰ τινὰ χρόνον γίνεται ἡ ἀποστολὴ τῶν γαμηλιῶν δώρων, μεταξωτῶν καὶ βαμβακερῶν ὑφασμάτων, κεντημάτων, ἀνθέων, πλακουντιῶν, ἅτινα διανέμονται εἰς τοὺς φίλους. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ μνηστὴ ἀποστέλλει εἰς τὸν μνηστῆρα ἱματιζμὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν βαθμὸν του. Ὁ γάμος πρέπει νὰ τελεσθῆ ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἀπεστάλησαν τὰ γαμήλια δῶρα· τὴν παραμονὴν δ' οἱ συγγενεῖς τῆς κόρης πέμπουσι πανηγυρικῶς τὴν προίκα. Τὸ ἐσπέρας περὶ ὦραν ἑβδόμην ἡ οἰκογένεια τοῦ γαμβροῦ πέμπει τῇ νύμφῃ φορεῖον ὑπεστρωμένον διὰ χρυσοκεντήτου ἐρυθροῦ μεταξωτοῦ καὶ παρακολουθούμενον ὑπὸ μουσικῶν, ὑπὸ ὑπηρετῶν φερόντων φανούς, δᾶδας, ἢ πινακίδας, ἐφ' ὧν εἶνε ἀναγεγραμμένοι οἱ τίτλοι τῆς οἰκογενείας. Τὴν ἐπαύριον τέσσαρες συγγενεῖς ἢ φίλοι τοῦ γαμβροῦ ἀπέρχονται καὶ προσκαλοῦσι τὴν νύμφην, ἣτις ἐπιβαίνει τοῦ φορεῖου, βασταζομένου ὑπὸ τεσσάρων ἢ ὀκτῶ ὑπηρετῶν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς οἰκογενείας. Χαρμόσυνα κρούσματα καὶ πυροτεχνήματα ἀγγέλλουσι τὴν προσέλευσιν τῆς πομπῆς. Τὸ φορεῖον εἰσάγεται εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐνθα εἶνε συνοιθροισμένοι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι. Μία τῶν παρανύμφων ἀνοίγει τὰ παραπετάσματα καὶ προσκαλεῖ τὴν πεπλοσκεπῆ νύμφην ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸν θάλαμον, ἐνθα περιμένει ὁ μνηστήρ. Τότε τὸ πρῶτον βλέπουσιν ἀλλήλους οἱ σύζυγοι, εἶτα δ' ἐπαναφέρονται εἰς τὴν αἴθουσαν ὀδηγούμενοι ὑπὸ ζεύγους νυμφευθέντος ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἀποκτῆσαντος ἄρῶνα τέκνα. Ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης εἶνε ἐστρωμένη τράπεζα, ἐφ' ἧς εἶνε κατατεθειμένα θυμιάματα, καρποὶ καὶ οἶνοι. Οἱ νεόνυμφοι γονυπετοῦσι πρὸ τῆς τράπεζης καὶ δοξολογοῦσι τὸ ὑπέρτατον ὄν, ὅπερ τοὺς ἐπλασε, τὴν γῆν, ἣτις τοὺς ἔθρεψε, τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις τοὺς ἐπροστάτευσε, καὶ τοὺς γονεῖς, οἵτινες τοὺς ἐπαίδευσαν. Ἡ τελετὴ εἶνε ἀπλουστάτη. Δὲν ἔχει οὔτε θρησκευτικὸν οὔτε πολιτικὸν χαρακτῆρα. Οὔτε ἱερεὺς συμμετέχει αὐτῆς, οὔτε ὑπάλληλος. Μόνοι μάρτυρες εἶνε ὁ Θεός, ἡ οἰκογένεια, οἱ φίλοι.»

Παράδειγμα ἐκτάκτου μακροβιότητος. — Ἐκ Σεραγέβου τῆς Βοσνίας μετέβη πρὸς εἰς Κωνσταντινούπολιν γέρον ὀθωμανὸς 120 ἐτῶν, ὅπως ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν τίτλων του, οἵτινες πρὸ πολλοῦ τῷ καθυστεροῦντο. Ὁ γέρον οὗτος ὑπηρετήσεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἐθνοφρουρὰν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἐπτὰ Σουλτάνων, ἀρχίσας τὸ στάδιόν του ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Μουσταφᾶ τοῦ Γ' κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατοτατηρίδα.

Ἀμερικανὸς τις συνέλαβε τὴν παρατολμὸν ἀπόφασιν νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ἀτλαντικὸν ἀπ' Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην ἐντὸς πλοιαρίου 18 πο-

δῶν μῆκος ἔχοντος. Ἦδη δὲ κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀμερικῆς, ἀλλ' εἶνε πολὺ ἀμφίβηλον ἂν ὁ θρασὺς θαλασσοπόρος θὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ ὅπου διευθύνεται.

Ὅτε ὁ Μότσαρτ, ἐξαετῆς ὢν τὴν ἡλικίαν, ἐκομίσθη εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Βιέννης καὶ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν μεγιστάνων τῆς αὐλῆς περιστοιχούμενος ἐξετέλει διάφορα τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος ἵνα τὸν βοηθήσῃ νὰ στρέψῃ τὸ φύλλον τῆς μουσικῆς. — «Δὲν καταλαβαίνεις ἐσεῖ ἀπὸ αὐτά, εἶπε πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὁ μικρὸς μουσουργός, φώναξε νὰ ἔλθῃ ὁ μουσικὸς Βάγγενφάιλ!»

Τὸ ἀκόλουθον ἀστείον συμβάν προελθὸν ἐκ τεμαχίου κιτρίνου χάρτου ἀνέφερον αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες. Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων ἡμερῶν μεγάλη κίνησις παρετηρεῖτο ἐν τῇ κινεζικῇ πρεσβείᾳ ἐν Βασιγκτῶνι· τοῦτο δὲ διότι καθ' ὃν χρόνον ὁ διερμηνεὺς τῆς πρεσβείας ἦτο ἀπών, ἐκομίσθη εἰς τὸ μέγαρον αὐτῆς μέγα τεμάχιον χάρτου κιτρίνου. Ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτῆς καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι, μὴ γνωρίζοντες τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀναγνώσῃ τὸ χαρτίον ἐκεῖνο, ἀλλὰ τὸ χρῶμα αὐτοῦ ἐδήλου αὐτοῖς σαφῶς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ γεγονότος πενθίμου· διότι παρὰ τοῖς Κινέζοις τὸ κίτρινον εἶνε τὸ χρῶμα μεγάλου πένθους. Ὅθεν ὁ πρεσβευτῆς ἐθεώρησε καθήκον του νὰ ἀπεκδυθῇ τὴν ὠραίαν ἐκ κυανοῦ μεταξωτοῦ στολὴν του, καὶ νὰ περιβληθῇ κίτρινα ἐνδύματα, τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐπραξε καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῆς πρεσβείας. Παρασκευάζοντο δὲ νὰ ἐκτελέσωσιν ὅλας τὰς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐθιζόμενας διατυπώσεις, πεποιθότες ὅτι πρόσωπόν τι μέγα σημαῖνον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ εἶχεν ἀποθάνει, ὅτε ἐπὰν ἤλθε τέλος ὁ διερμηνεὺς καὶ παρετήρησεν ὅτι ὁ κίτρινος χάρτης, ὃ εἰς τὴν ἐμβαλὼν συγκίνησιν τὴν πρεσβείαν, ἦτο ἀπλούστατα ὁ λογαριασμὸς τῆς Ἐταιρίας τοῦ φωταερίου.

Ὁ μέγας δούξ τοῦ Μεκλεμβούργου Φρειδερίκος, ἐμπαθῆς ὢν παίκτης, ἀπώλεσε ποτὲ ὅλα του τὰ μετρητὰ ἐπὶ τῆς πρασίνης τραπεζῆς τοῦ χαρτοπαιγνίου. Παρ' αὐτὸν ἐκάθητο ἄλλος τις, πρῶην κατασκευαστῆς χυτρῶν, ὅστις ὡσαύτως εἶχεν ἀπολέσει ὅλα του τὰ χρήματα. «— Καὶ τώρα, ἀγαπητὴ κύριε, τί κάνωμεν;» ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ πρίγκηψ κᾶπως σκωπτικῶς. «— Ἀπλούστατον πράγμα, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ἐτόμως. Ἡ Ὑψηλότης σου ἐπιβάλλει νέους φόρους εἰς τὸν λαόν, κ' ἐγὼ ἀρχίζω πάλιν νὰ κατασκευάζω τὰς χύτρας μου.»